

Bạn tốt nhất

Tôi muốn nói với em, tôi muốn cho em biết rằng tôi không muốn chỉ là bạn. Tôi yêu em nhưng tôi quá nhút nhát, tôi cũng không hiểu tại sao.

Năm học lớp 10,

Ngồi trong lớp học Anh văn, tôi chăm chú nhìn cô bé cạnh bên. Em là người mà tôi luôn gọi là BẠN TỐT NHẤT. Tôi chăm chú nhìn mái tóc dài và mượt của em và ước gì em là của tôi. Nhưng em không xem tôi như thế và tôi biết điều đó. Sau buổi học, em đến gần và hỏi mượn tôi bài học em nghỉ hôm trước. Em nói : “Cảm ơn anh !” và hôn lên má tôi. Tôi muốn nói với em, tôi muốn cho em biết rằng tôi không muốn chỉ là bạn. Tôi yêu em nhưng tôi quá nhút nhát, tôi cũng không hiểu tại sao.

Năm học lớp 11,

Chuông điện thoại reo. Đầu dây bên kia là em. Em khóc và thút thít về cuộc tình vừa tan vỡ. Em muốn tôi đến với em, vì em không muốn ở một mình, và tôi đã đến. Khi ngồi cạnh em trên sofa, tôi chăm chú nhìn đôi mắt ướt nước của em và ước gì em là của tôi. Sau hai tiếng đồng hồ, cùng bộ phim của Drew Barrymore và ba túi khoai tây rán, em quyết định đi ngủ. Em nhìn tôi, nói : “Cảm ơn anh !” và hôn lên má tôi. Tôi muốn nói với em, tôi muốn cho em biết rằng tôi không muốn chỉ là bạn. Tôi yêu em nhưng tôi quá nhút nhát, tôi cũng không hiểu tại sao.

Năm cuối cấp,

Vào một ngày trước đêm khiêu vũ dạ hội mãn khóa, em bước đến tủ đựng đồ của tôi. “Bạn nhảy của em bị ốm”, em nói, “Anh ấy sẽ không khỏe sớm được và em không có ai để nhảy cùng. Năm lớp 7, chúng mình đã hứa với nhau là nếu cả hai đứa đều không có bạn nhảy, chúng mình sẽ đi cùng nhau như NHỮNG NGƯỜI BẠN TỐT NHẤT.” Và chúng tôi đã làm như thế. Vào đêm dạ hội, sau khi tiệc tan, tôi đứng ở bậc tam cấp trước cửa phòng em. Tôi chăm chú nhìn em khi em mỉm cười và nhìn bóng tôi trong đôi mắt lấp lánh của em. Tôi muốn em là của tôi nhưng em không nghĩ về tôi như thế và tôi biết điều đó. Rồi sau, em nói : “Em đã có giờ phút vui vẻ nhất, cảm ơn anh !”

và hôn lên má tôi. Tôi muốn nói với em, tôi muốn cho em biết rằng tôi không muốn chỉ là bạn. Tôi yêu em nhưng tôi quá nhút nhát, tôi cũng không hiểu tại sao.

Ngày tốt nghiệp,

Từng ngày trôi qua, rồi từng tuần, từng tháng. Chớp mắt đã là ngày tốt nghiệp. Tôi ngắm nhìn hình dáng tuyệt vời của em nổi lên như một thiên thần trên sân khấu khi nhận bằng tốt nghiệp. Tôi muốn em là của tôi nhưng em không xem tôi như thế và tôi biết điều đó. Trước khi mọi người trở về nhà, em tiến về phía tôi trong áo khoác và mũ, khóc khi tôi ôm em. Rồi sau, nhắc đầu lên khỏi vai tôi, em nói : “Anh là BẠN TỐT NHẤT của em, cảm ơn anh !” và hôn lên má tôi. Tôi muốn nói với em, tôi muốn cho em biết rằng tôi không muốn chỉ là bạn. Tôi yêu em nhưng tôi quá nhút nhát, tôi cũng không hiểu tại sao.

Vài năm sau,

Giờ đây, tôi đang ngồi trong băng ghế dài trong nhà thờ. Cô bé ấy đang làm lễ kết hôn. Tôi nhìn em khi em nói : “Tôi hứa” và bắt đầu một cuộc sống mới, với một người đàn ông khác. Tôi muốn em là của tôi nhưng em không xem tôi như thế và tôi biết điều đó. Nhưng trước khi lên xe đi, em đến gần tôi và nói : “Anh đã đến, cảm ơn anh !” và hôn lên má tôi. Tôi muốn nói với em, tôi muốn cho em biết rằng tôi không muốn chỉ là bạn. Tôi yêu em nhưng tôi quá nhút nhát, tôi cũng không hiểu tại sao.

Lễ tang,

Đã nhiều năm trôi qua, tôi nhìn xuống chiếc quan tài chứa bên trong cô bé đã từng là BẠN TỐT NHẤT của mình. Trong buổi lễ, người ta đã tìm thấy quyển nhật ký của em trong suốt những năm trung học. Và đây là những gì em viết : ” Tôi chăm chú nhìn anh và ước gì anh là của tôi nhưng anh không xem tôi như thế và tôi biết điều đó. Tôi ước anh nói với tôi rằng anh yêu tôi. Tôi ước mình cũng có thể làm được điều đó... Tôi chỉ nghĩ một mình và khóc.Em yêu anh em yêu anh em yêu anh...”